

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58



வணக்கம், கிரிதரன். ‘புலம்பெயர் இலக்கியமும் ஈழத்து இலக்கியமும்’ என்ற எனது உரைக்காட்டின் மீதான நீங்கள் எழுதிய எதிர்வினையை ‘பதிவு’ளில் பார்த்தேன். பொதுவாக உரைக்காட்டின் விடயங்களுக்கான எதிர்வினையை வருவது ஆரோக்கியமானது என்பதே எனது கருத்து என்றும் இருந்து வருகின்றது. அது குறித்து என வரையில் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. ஆனால் எதிர்வினையாக மட்டுமே அது இருந்திருந்தால் அதற்கு இவ்வாறான ஒரு பதிலம்றுப்பு என்னளவில் அவசியமில்லாமலே இருந்திருக்கும். ஆனால் நீங்கள் சமூகத்தியது ஒரு குற்றச்சாட்டு அல்லவா? என வாசிப்பின் மீதான உங்களது அவநம்பிக்கையை என்மலே சமூகத்திய ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே அதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது. அக்குற்றச்சாட்டின் பதிலம்றுப்பிற்காக உரைக்காட்டின் விடயத்தை விட கடித விடயம் சிலாக்கியமாகப்பட்டதில் இவ்வாறு எழுத நேர்ந்திருக்கிறது. என வாசிப்பின் போதாமையை எவ்வாறு அறிந்துகொண்டீர்கள், கிரிதரன்?

எமது நேரடிப் பச்சில் பலமுறையும் ‘வாசிப்புக்குப் போதுமான நேரம் இப்போது கிடைக்காததில்லையே’ என்று நான் வலியுறுத்தியதாகச் சொல்லிவந்தது என ஆதங்கத்தினக்கொண்டு இந்த முடிவிற்கு வந்தீர்களே என என்னால் இப்போது ஒரு அனுமானத்தைக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த இடத்தில் என வாசிப்புப்பற்றி நான் சொல்லியே ஆகவேண்டும். வாசிப்பு என்பது எனக்கு உணவுபோன்றதுதான், கிரிதரன். போன மாதம் முதலாம் திங்கள் கிழமை மதிய உணவாக என்ன கொண்டீர்கள் என யாராவது யாரையாவது கேட்டால், எப்பிப்பதிலிறுக்க முடியாது போகின்றதோ, அதுபோலத்தான் போன மாதம் நீங்கள் வாசித்த நாவலின், சிறுகதைத் தொகுப்பின் உள்ளடக்கத்தைக் கேட்டால் சிலவேளைகளில் - சிலவேளைகளில் தான் - என்னால் சொல்ல முடியாது போய் விடுகின்றது. ஏனெனில் அதன் இன்பமும் அதனால் விளையும் அனுபவமும் என குறிக்கோள்கள்; வாசித்த நூல்கள் விடயத்திலேயே எனக்கு இந்தவிதமான இடர்ப்பாடு உண்டு. மலேயம், என வாசிப்புக்கு உட்படும் இலக்கியப் பிரதியானது என்னைத் தன்னோடு கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் வல்லபம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என நான் எதிர் பார்க்கிறேன். பிரதியின் இன்பம் என்பதை அணுஅணுவாக ரசிப்பவன் நான். நல்லது என்கிற மதிப்புரைகளுக்கு மலேயம், நண்பர்கள் மலிவான சிபார்சுகளுக்கு மலேயம் ஒரு பிரதியின் அட்டைப்படத்திலிருந்து, அதன் அச்சாக்க முறை, அது எதுபற்றியது என்ற பதிப்பின் நோ-முன்னோவான

Written by - தவேகாந் தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

அடையாள வரிகளிலிருந்தும், அப் படபைப்பாளியின் முந்திய படபைப்பின் தரத்திலிருந்தும் ஒரு நபிலை நான் தரே வுசயெ கிறனே. அவ்வாறு வாசிக்க நான் புகும் பிரதிதன் கருத்துச் சொல்லும் பாங்கால், மொழியால், நடையால், கட்டமபைபால் என்னதரத்துச் செல்லவணேடும். அல்லாவிடில் என் வாசிப்புப் பயணம் இடநிற்பதைத் தவிர்கவீ மூபிவதில்லை என்னால். அது பிறகொருகால் தொடரலாம் அல்லது நின்றபுறே நரேலாம். எதுவும் உத்தரவாதமில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால் வெகுஜன வாசிப்புத் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதாக நின்கைகும் எந்த ஒரு நபிலையும் அதன் உள்விடயங்கள் காததிரமாக இருக்கலாமெனக் கருதினாலும் நான் சந்தகேதத்தோடேயே அணுகுகிறனே. அது, நான் முன்னர் சொன்னதுபோல் என் கபைபிபித்து நடத்திச் சென்றால், கபிடசு செல்லவும் நான் என்றும் பிகு காட்டியது இல்லை. விடய காததிரம்கொண்ட சில நபில்கள் கலதைத்துவம் இல்லாத நிலையில் என்னால் புகக்கணிக் கபட்டிருக்கின்றன. இது என் இலக்கிய ரசனசாரர் விடயம்.

மற்றும் படி எனக்கு இன்னொரு வகையான வாசிப்பும் இருக்கிறது. அது என் மனத்துள் தீ விர இலக்கிய தாகத்தை விதைத்த சிறுசஞ்சிகை சார்ந்த விடயங்கள். இவற்றையெல்லாம் ஒரு தடேலோடூதான் நான் வாசிப்புக்கு உட்புத்திக் கொண்டிருக்கிறனே.

இவ்வகையான தடேல் இருந்தும் சிலபல படபைப்புகள், கருத்துக்கள் எனக்கு அகப்பட்டது போகின்றன என்பதும் நிஜம்தான். ஆனால் கிடகைகும் எந்த ஒரு என் தடேலிற் கூட்டப்பட்ட எழுத்தையும் அதன் தன்மையை அறிவதற் காகவணேடும் நான் வாசித்தே வந்திருக்கிறனே. அதுபோல் சிறுகதை, நாவல் என்ற மகூடங்களோடூ வரும் பல ஈழத்து, புலம் பெயர்ந்த எழுத்துக்களையும் ஒரு கட்டப்பட்டோடூ என் வாசிப்பின் விருப்புத் தன்மகைகள் இல்லாதவளேகைகளிலும் நான் என் வாசிப்புக்கு உட்புத்தித் தவறியதே இல்லை. தமிழகத்தில் அறுபதுகளில் கலமைகள், அமுதசுரபி, சரஸ்வதி, கணையாழிபோன்ற சஞ்சிகைகளில் வெளியான ஈழத்தவரின் எழுத்துக்களைக் கபிட அவ்வாறான ஒரு மபிர்த்தணயுத்தோடூதான் நான் வாசித்து வந்திருந்தனே. என் தடேலினதும், வாசிப்பினதும் புலம் அங்கிருந்து தொடங்குகிறது, கிரிதரன்.

அந்தத் தீ விரத்தினால்தான் தன் பிரதித்தனத்தால் என்னகைக் கவராத எந்த எழுத்தையும் தபிக் கிவீ சநான் என்றும் தவறாமல் இருக்கிறனே. அதுபோல் ஆயிரம் மதிப்புரகைள் மோசம் என்று சொன்ன எழுத்தையும் என் சங்கப் பலகபைபோன்ற வாசிப்புமனம் இடங்கொடுக்கச் சம் மதிப்பின் தபிக் கிப்பசேவும் நான் தவறியதில்லை. என் விமர்சன மனத்தின் தன்மகை இதுதான். இதற்குக் கீழே மலேலே இல்லை.

இவ்வளவு வாசிப்பும் இவ்வெழுத்துக்கள் ஊடாகப் பிறந்த எந்தவொரு இலக்கியப் போக்கினையும் புரிந்துகொள்ள எனக்குப் போலவீ எவருக்கும் தான் இடம் கொடுக்கும் என்பதே என் நிலபைபாடூ. எமக்கும் தொழிலார்த்தமான மதிப்புரையாளர்களதும், பட்டப்பிப்புக்கான ஆய்வாளர்களதும் எழுத்துத் தன்மையில் நிறைய வித்தியாசமிருக்கிறது, கிரிதரன். வாசிப்புச் செயற்பாட்டிலும் அதகை காணமுடியும். இதனை நங்கள் புரிந்துகொள்ளவணேடும். இந்த இடத்தில் இன்னும்மொன்றை நான் வெளிப்படையாகவீ ஒப்புக்கொள்கிறனே. அவர்களின் பட்டியலிடும் வலையில் கால்பங்கினகைக் கபிட எம்மால் செய்துவிட முடியாது. மலேலும் ஆய்வொழுங்கு விவகாரத்திலும் அவர்களதூ ஒழுங்கில் நம்மால் செயற்பட முடியாததோன் இருக்கிறது. அது, அவர்களாலும் ஓரமோதிரியில் போலன்றி இன்னொரு மாதிரியில் செய்யமுடியாதிருக்கிறது என்பதன் இன்னொரு முகம். உதாரணங்கள் தரட்டுமா? என்னிடம் ஒரு பட்டியலே இருக்கிறது. அது தவேயில்லையென

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

நினகைக் கிறனே .

இங்கிருந்து தொடங்குகிறபோது ஓர் உரகைக் கட்பில் சிலவள்கைகளில் பட்டியலும், உபரியான தரவகளும்தகவல்களும் தவறிப்போக நிறையவே வாய்ப்பிருக்கிறது. எனது உரகைக் கட்பிலுள்ள விடபடல்களையும், போதாமயினது தன்மகையையும் நான் இவ்வாறுதான் விளங்கிக்கொண்டது. தாயக இலக்கியத்தில் யோ.கர்ணன், நிலாந்தன் ஆகியோர் தவறியிருக்கிறார்கள். அது திட்டமிட்ட ஓதுக்குதல்ல. இன்று பரவலாக இணையதளங்களில் அவர்கள் இருவரும் பச்சேப்பினும், யோ.கர்ணனின் ‘தவேதகைளின் தீட்டுத் துணி’ யின்ற அவரது மூதல் தொகுப்பின்மீலம் பெரிய நம்பிக்கைக்குரியவராக எனக்கு அவர் தோன்றாத வரையிலும், அவரது இரண்டாம் தொகுப்பான ‘சகோவரோ இருந்த வீட்டு’ தொகுப்பினையின்றவரை வாசிக்காத நிலையிலும், அவரது அதிர்ச்சி மதிப்பீடுகளதும் கலதைதுவ அம்சங்களதும் சரீமான விகிதங்களதை துல்லியமாக மதிப்பிட முடியாததனாலயே எனக்கு அவ்வாறு சய்ய நரேந்தது. இந்த விடபடல்களையும் நான்தோன் வளெிப்படுத்தினனே. என உரகைக் கட்பின் அந்த என நரேமயினயையும் நீங்கள் என வாசிப்பின் போதாமயாக நினதை திருக்கிரீர்கள். படோகட்டும்.

உங்கள் எதிர்வினயில் நான் தவறவிட்டதாக நீங்கள் சொன்ன சில விடயங்களில் குறிப்பாக மொழிபயெர்ப்பு இலக்கியம், இணையங்கள், பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் போன்றவை தவறியதான தகவலினன நான் மறுக்கப்போவதில்லை. ஆனாலும் உரகைக் கட்பின் விரிவாசி பத்திரிகைகள், பதிப்பகங்கள் போன்ற இரண்டாந்தர முக்கியத்துவமுடையனவற்றதை தவிர்ப்பதாக என உரகைக் கட்பின் ஆரம்பத்திலயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறனே, கிரிதரன். நீங்கள் அதகைக் கவனிக் கவில்லயையா? அதயும் விட்டவிடலாம். ஆனால் இங்கே நீங்கள் சொல்லாதுவிட்ட சில ஆக்ககட்டிய முக்கியத்துவங்களன நான் சூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறனே. கனடாவைப் பொறுத்தவரை பத்திரிகைகளன நான் குறிப்பிட்டிருந்தால் ‘வகைறயதை தவிர்த்திருக்கவே முடியாது. அது அப்போது வளெிவந்துகொண்டிருந்த அத தனதை தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிலிருந்தும் தன்மயால், போக கால் வறோபட்டிருந்தது. அது ஓர் எதிர்க்கதயைடலின் களமாக இருந்தது. ‘தாயகத்தயையும்’, ‘காலத்தயையும்’ குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். மறுப்பில்லை. அவை வரலாற்றுக்கு முக்கியமானவை. ஆனால் ‘தடேலயையும்’, ‘மற்றத்தயையும்’, ‘அறிதுயிலயையும்’, ‘உரவைச் சயையும்’, ‘அற்றத்தயையும்’, ‘ழ்வயையும்’ தவறவிட்டிருக்கிரீர்கள். ஆம், நான் இப்பதிதான கருதிக் கொள்கிறனே. உங்கள்க்கு தகவல்கள் தவேயாயிருக்கின்றன. எனக்கு தகமகைகள் தவேயாயிருக்கின்றன. நீங்கள் ‘சிரித்திரன்’ பதிவு பெறாது போய் விடும்மோ என ஆதங்கப்படுகிரீர்கள், நானோ ‘அலயையும்’, ‘சம்ரம்’, ‘மீன்றாம் மனிதஷனும்’, ‘சரிநிக்ரம்’ தவறிவிடக்கட்டாதயெனக் கவலைப்படுகிறனே. ‘சிரித்திர’னும், ‘அலயையும்’ எனக்கு ஒன்றல்ல எனபது முக்கியம்.

இன்னுமொன்று. ‘பனியும் பனயும்’ தொகுப்பிற்கு ஏறக்குறைய நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்க்கு முன்னால் ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் என்ற பிரான்ஸ் நாட்டும் அமைப்பிலிருந்து மீன்று கததை தொகுப்புகள் வளெிவந்துள்ளன. இக்கததை

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் உங்களுக்கு முக்கியமென்பதற்காக இதனைச் சொன்னேன். மலேமும் மித்ரபதிப்பகத்தகைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் காத்திரமான நபிகளைப் பதிப்பித்துவரும் வடலியை விட்டுவிட்டீர்கள்.

தொகுப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எனக்கு மறுப்பில்லை. ஆனால் தமிழகப் படபாளிகளதும், தாயகப் படபாளிகளதும் புலம்பெயர்ந்த படபாளிகளதும் ஆக்கங்களோடு வளிவந்த அவற்றை எந்தவகைகைக் குள் போட்டு கணிக் கமுடியும் எம்மால்? சொல்லுங்கள், கிரிதரன். தொகுப்பினை வளிக்கொண்டுவந்தவர்கள்; வாழும் நாடும் மலேநாடுகளாக இருப்பதைக் கொண்டி அவற்றைப் புலம்பெயர்ந்தோர் தொகுப்புகள் எனலாமா? ஏன், அவை அச்சிக்கப்பெற்ற இடத்தகைக் கொண்டி தமிழகத் தொகுப்புகள் என்றால் என்ன? எனக்கு அவசரமாக விடையெண்ணெயென்பதில்லை.

அத்தோடு நவீன, மரபு சார்ந்த நாடகங்களபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே, அவற்றை இந்த இலக்கிய விசாரணையில் எங்கே, எப்படிப் பொருத்திக் காண்பது என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்லுங்கள். தமிழ் கற்பிப்பதை இலக்கிய வகைகைக் குட் சேர்க்கலாமா என்பதும் எனக்குத் தெரிந்தாகவெண்டும்.

‘கலையுரதைத் தகற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்மடி வழக்கமெல்லாம் மண்மடிப் போக’ என வள்ளலார் சொன்னதுபோல், ‘அச்சில் வந்ததெல்லாம் இலக்கியம்’ என்ற எண்ணங்கள் மண்மடிப் போக’ எனவே எனனால் நினகைக் முடிகிறது. நீங்கள் தொகையினை வதைத்து புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம் வளர்ந்திருக்கிறது என்கிறீர்கள். நானோ அச்சில் வந்தவற்றின் தகைகைகளை வதைத்து அது வளரவேயில்லை என்கிறேன்.

இறுதியாக இன்னும்பொன்றுபற்றி உங்களுக்கு எழுதவேண்டும். புகலிட இலக்கியம், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பன பற்றியது அது. யோசித்துப் பார்க்கையில் இவையிரண்டும் வெவ்வேறான கருதுபொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றனவென்பது தெரியவே செய்கிறது. ஆனாலும் இந்தவகைக் கருதுபொருள் வேறுபாடின்றி இரண்டும் ஒருபொருள் குறித்த வெவ்வேறான சொற்களாகவே இதுவரை காலமும் பாவனையில் இருந்து வருகின்றன. ஒருபொருள் குறித்தனவாகவே இதுவரையான என் எழுத்துக்களில் நானும் இவற்றைப் பாவித்து வருகிறேன்.

2010இல் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்று சிங்கப்பூரில் நடபெற்றது. அதில் புலம்பெயரியம் என்ற ஒரு சொல்லை இக் கருதுகோளினை விளக்க தமிழ்வன் உபயோகித்திருக்கிறார். ‘தாயகம் கடந்த தமிழிலக்கியம்’ என்பதே கருத்தரங்கின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தலைப்பாகவும் இருந்திருக்கிறது. புலம்பெயரியத்தின் ஒரு பகுதியாகவே தாயகம் கடந்த தமிழிலக கியத்தையும் கருதுகிறார் அவர். இதற்கு ஆதாரமாக சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சனெற்றிருந்த சாசா எபெலிங் என்பவர் வாசித்த உரகைகட்டின் கருத்தமையையும் சூட்டிக்காட்டுகிறார். சாசா எபெலிங்கின் உரகைகட்டு இவ்விடயத்தை சற்று விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. புலம்பெயர் இலக கியமென்பது எதுவென அதில் ஒரு கோட்பாட்டு விளக்கம் அளிக் கப்படுகிறதாய் தமிழவன் கருதுகிறார். குடியேறிய புலத்தினதும், குடிபெயர்ந்த புலத்தினதும் கலாசாரங்கள் இணையும் கணத்தினது உட்பொருளாகக் கட்டியது இந்த புலம்பெயர் இலக கியம் என்பது சாசாவினது கருத்து.

இவற்றையெல்லாம் பாரக்கிறபோது, இன்னும் விரிவான

ஆய்வுகூட்டுதல் தப்புவணைய கருத்தாகக் புலம்பெயர் விடயமென்பது விளங்குகிறது. புகலிடத் தமிழ் இலக கியம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இலக கியமென்ற சொல்லாக்கங்கள் இக்கருத்துகளைக் களின விளக்கப் போதுமானவையென நாம் அறியாக்கச் சனெற்று அடையும் வரகைகாத்திருக்கவே வேண்டும். அதாவது சொற்களாகக் காண்காத்திருப்பே இது. மற்றும் பட்டி கருத்துகளைக் கள் உருவாக்கிவிட்டன. அதனால்தான் புலம்பெயர் தமிழ் இலக கியத்தின் இரண்டு பகுதிகளாகக் கட்டியதான அவதானிப்பை புலம்பெயர்ந்த ஆங்கில இலக கியப் பகுப்புகளினையொட்டி நான் என உரகைகட்டில் எழுதியது.

இவ்வாறான தெளிவான சொல் வரையறை ஏற்படுகிறபட்சத்தில் ஈழத் தமிழிலக கியத்தின் ஒரு பகுதியாக புகலிடத் தமிழிலக கியமே இருத்தல் முடியும், புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக கியம் அல்ல என்பதாக என உரகைகட்டின் அர்த்தமும் மாற்றம் பெற்றுவிடும். புகலிட (உயிருக்கு அபயமாகக் கொண்ட இடத்தினது) வதிவு என்பதை அரசியல் தஞ்சம் கட்டு வந்தவர்களினதாகக் கொண்டால், புலம்பெயர்ந்தோர் வதிவு என்பதை குடியேறிகளது வதிவாகக் கொள்ளமுடியும். இதனை ஏற்குறைய எக்ஸலை (நூலடை) என்ற அந்தஸ்துக்கும், மிக்கிறன்ற (ஆபசையவெ) என்ற அந்தஸ்துக்கும் இணையானதாகக் கொள்வதில் தவறாக்காது எனவே நினகைகிறனே. இதனால் உங்கள் சொற்றேவில் என்னால் உடன்பட முடிகிறது.

முதலில் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் முந்தி வந்தவர்களாகவும் இருக்கிற வகையில், ஐரோப்பிய வடஅமெரிக்க வாழ் இலங்கைத் தமிழரிடையே எழுந்த இலக கியத்தைப் புகலிட இலக கியமாகக் கொள்ளலாம். பின்னால் வந்தவர்கள் விரும்பக் குடியேறிகளாவர். அவர்கள் காலத்தில் வரும் படபைப்புகளே புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம்.

இன்னும்மொன்று, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் என்பது தனியே இலங்கைத் தமிழருடைய படபைப்புகளை மட்டும் கொண்டிருந்துவிட முடியாது. மலேயம் புகலிட, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் ஒரு படபைப்பாளியிடமிருந்துமே உருவாக முடியும். அப்படி உருவாகியிருக்கிறது. இந்தப் பகுப்புக்கட்ட சிரமங்களோடு காலவாரியாகப் பகுக் கப்பட்ட வேண்டியதாகும்.

முழுமையின் தன்மை பகுதிக்கும் உண்டென்பது விஞ்ஞானமெனில், ஈழத்து தமிழ்

